

«'Qatar explota els treballadors amb lleis properes a l'esclavitud'».

Toni Mata entrevista Mòn Sanromà [Regió 7]

Periodista. Quan va acabar els estudis va voler veure món, i mentre era a Dublín va passar amb èxit un procés de selecció per entrar a Qatar Airways. Passada la fascinació de les primeres setmanes a Doha, va descobrir la realitat d'un país del golf Pèrsic governat per la dictadura de l'emir Hamad Al Thani i el drama de l'explotació laboral que pateixen molts treballadors

Toni Mata. Qatar està de moda, però sota l'opulència que exhibeix la dictadura del xeic Hamad Al Thani hi ha un país amb profundes injustícies socials que el periodista **Mòn Sanromà** (Igalada, 1986) delata en un llibre que s'ha convertit en una "lluïta personal". Després de dos anys i mig treballant com a assistent de vol per a la companyia aèria Qatar Airways, vivint a la capital Doha quan no estava viatjant, qui va ser col·laborador de *Regió7* l'any passat explica que "quan passes molt temps allà veus coses que no s'aguanten per enlloc". *Qatar. El país més ric del món* (Edicions

de 1984) es presenta aquesta tarda (19 h) a la Biblioteca Central de la seva localitat natal amb l'assistència tant de l'autor com de Joan Valls, professor i ex-director del Diari d'Igalada.

Què el va impactar més a Qatar?

La maquinària estatal -legal, social i política- d'explotació dels treballadors que s'empara en l'anomenada Llei de l'espònsor. El 94 % de les persones que treballen a Qatar són estrangeres. Però tothom qui hi va necessita un espònsor, és a dir, una persona o una empresa qatariana que l'avalí. Quan vulgui marxar, serà imprescindible que

aquest espònsor li doni el permís. És tan fort que fins i tot l'emir ha dit que s'assembla a l'esclavisme i que potser s'hauria de revisar.

Vostè va tenir problemes?

No, jo no. Doha és una ciutat daurada si hi vas uns quants dies a fer turisme, però quan t'hi estàs força temps t'adones de la realitat. Hi ha molt racisme. Cal pensar que el 85% de la població és estrangera, i molts qatarians et miren per sobre l'espatlla. Els centres comercials celebren cada setmana el dia familiar, i si no ets qatarià o blanc, els guardes de seguretat et barren el pas i no et deixen entrar.

El president del Barça, Sandro Rosell, no té problemes per publicitar Qatar Foundation a la samarreta de l'equip de futbol.

Rosell va arribar a dir que Qatar Airways i Unicef comparteixen valors. Home! No cal dir aquestes mentides. En el llibre no parlo de bons i de dolents, simplement exposo el que hi ha amb l'ànim que el lector tregui les seves conclusions. Però és clar que l'he escrit per l'impacte que em va causar percebre el tracte als treballadors, sobretot si no ets blanc.

Cal suposar que si Urdangarin se'n va a treballar amb Valero Ribera, a la selecció d'handbol qatariana, no tindrà aquests problemes per sortir?

En principi, necessitarà el permís de la selecció. Si tu vas a l'aeroport quan hi ha el ramadà i no has pogut demanar el permís, t'has d'aguantar i quedar-te. Això els passa a treballadors que guanyen molts diners.

Però Urdangarin...

Qatar és una dictadura autoritària. En un moment donat, l'emir podria donar l'ordre que deixessin marxar el gendre del rei Joan Carles, però tothom passa pel tub de la Llei de l'espònsor. Jo m'he proposat lluitar contra l'explotació denunciant-la al meu llibre. Cal explicar-ho, i si se n'avergonyeixen és el seu problema.

Quin tracte tenen les dones?

No és un tema senzill, de blanc o negre. El món àrab és molt gran, i no el mateix el nord d'Àfrica que Qatar o Afganistan. Les qatarianes estan molt poc discriminades en el terreny polític, n'hi ha que ocupen llocs importants, com la xeica Mozah, segona esposa de l'emir i directora de Qatar Foundation. Però socialment ho estan molt més. La dona no està obligada a portar l'abaia, una tela llarga, ampla i negra, que va des dels cabells fins als peus. Però, si no ho fa, li posen la creu. Tampoc hi ha cap llei que digui que s'ha d'obeir el marit, però un tribunal religiós sempre li donarà la raó. Ara bé, també hi ha dones que porten l'abaia per orgull, perquè es consideren massa valuoses per ser visibles als estrangers, o per convicció religiosa. És un tema que han de canviar elles. A mi, el que realment em fa bullir la sang és el tema de l'explotació laboral. El vigilant de casa meva treballava dotze hores set dies a la setmana... per només 160 euros!

Seria possible una Primavera Qatariana a l'estil de les revoltes d'altres països veïns?

No, gens. Quan va haver-hi problemes a Bahrein, una illa a cent quilòmetres de Qatar, el govern va pujar el sou el 60 % als treballadors i el 120 % als oficials militars. La població autòctona viu contenta, i la majoria de la resta només s'hi està un temps per treballar, i després marxa.

I des dels governs occidentals tampoc sembla que es vulgui molestar gaire l'emir.

Qatar patrocina el Barça, tenen la propietat del port esportiu Marina Port Tarraco, Guardiola va donar suport a la candidatura del Mundial de Futbol del 2022, sembla que volen comprar l'Hotel Vela, l'emirat compra deute als governs europeus... Qui alça la veu contra la dictadura són les ONG com Human Rights Watch i Amnistia Internacional i institucions com l'Organització Internacional del Treball, però no pas els nostres polítics. Suposo que tot continuarà igual fins que s'apropi el mundial. Aleshores es veuran obligats a fer reformes.